

»AZ GRIŠNI DIAK BRANKO PRIDIVKOM FUČIĆ«
 MEĐUNARODNI ZNANSTVENI SKUP O ŽIVOTU I DJELU
 AKADEMIKA BRANKA FUČIĆA
 (1920. – 1999.)

(Malinska – Dubašnica, 30. siječnja – 1. veljače 2009.)

Prvi *Međunarodni znanstveni skup o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) »Az grišni diak Branko pridivkom Fučić« (Malinska – Dubašnica, 30. siječnja – 1. veljače 2009.)*, kojim je obilježena deseta obljetnica njegove smrti (31. siječnja 1999. g. u Rijeci), najambiciozniji je skup iz područja društveno-humanističkih znanosti ikad održan na otoku Krku. Organizirala ga je Općina Malinska – Dubašnica (gdje je rođen 8. rujna 1920. g.), u suradnji s uglednim ustanovama hrvatske znanosti i kulture s kojima su njegov plemeniti lik i impresivno životno djelo neraskidivo povezani. To su: 1. *Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti*, u čijem su izdanju 1982. g. objavljeni njegovi kapitalni *Glagoljski natpisi* (Djela JAZU 57, Zagreb) za koje je 1983. g. nagrađen godišnjom znanstvenom nagradom Sabora SR Hrvatske »Božidar Adžija« i čiji redoviti član postaje 1991. g.; 2. *Institut za povijest umjetnosti* s kojim je kao povjesničar umjetnosti surađivao do kraja života; 3. *Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu*, gdje mu je 1986. g. dodijeljen počasni doktorat; 4. *Sveučilišna knjižnica u Rijeci* za koju je, u suradnji s Vandom Ekl, Igorom Emilijem, Eugenom Kokotom i Nikom Vranićem koncipirao, jedinstven u Hrvatskoj i

svijetu, stalni postav *Izložbe glagoljice*, otvoren 30. prosinca 1968. g. povodom obilježavanja 25. obljetnice odluke o pripojenju Istre i Rijeke matici Hrvatskoj; i 5. *Staroslavenski institut u Zagrebu* s kojim je ostvario intenzivnu znanstvenu i prijateljsku suradnju (usp. Nazor, A. In memoriam: Branko Fučić (8. rujna 1920. – 31. siječnja 1999.). *Slovo* 52-53 /2002.-2003./, 2004., 127-136). Bio je sudionik višegodišnjih arheoloških istraživanja koja je Staroslavenski institut (na čelu sa Svetozarom Ritigom) od 1955. g. organizirao u crkvi i ruševinama opatije sv. Lucije na otoku Krku u vezi s *Bašćanskom pločom*. U pripremi izdanja *Glagoljskih natpisa* surađivao je s koautorima *Predgovora*, ujedno i članovima izdavačkoga odbora, Anicom Nazor i Josipom Hammom (glavnim urednikom). Niz najnovijih znanstvenih otkrića, rezultata svojih terenskih istraživanja, obznanio je u institutskom časopisu *Slovo*. Kao dobitnik Herderove nagrade Bečkoga sveučilišta 1985. g. (za otkrića na području srednjovjekovnoga zidnoga slikarstva, ikonografije i epigrafike Jadranske obale, te djelo *Glagoljski natpisi*) Branko Fučić upravo iz Staroslavenskoga instituta izabire mladoga znanstvenika-stipendista za jednogodišnji studij na tom sveučilištu, dra Milana Mihaljevića. Njegovim pozi-

vima da bude jedan od stručnih voditelja nezaboravnih znanstvenih ekurzija putovima glagoljice po Istri, Kvarneru, vinodolskim općinama i dalmatinskim otocima, Branko Fučić uvijek se rado odazivao.

Nakon svečanosti otvorenja 30. siječnja u kongresnoj dvorani hotela Malin u Malinskoj pred dojmljivim skupom uglednih gostiju i više od 70 sudionika iz Hrvatske i inozemstva (Austrije, Bugarske, Češke, Njemačke, Rusije i Slovenije), radni dio programa nastavljen je u okviru sekcije *Vita opusque*. Pozornost auditorija plijenila su – dubokim štovanjem, neskrivenim divljenjem i iskrenom zahvalnošću nadahnuta – sjećanja na B. Fučića kao nadasve plemenita, jedinstvena čovjeka i znanstvenika. Impresije Tonka MAROEVIĆA *Zemlja prohodana, baština protumačena: hermeneutički rasponi Branka Fučića*,¹ slijedile su nezaobilazne tragove zavidnih hermeneutičkih raspona – strastvena istraživača empiričara i ‘terenca’ koji je nerijetko bio »prvi ili čak jedini znalac motiviran

da pronikne u zatvorene slojeve čednog i originalnog stvaralaštva« (40) fresaka, glagoljskih natpisa, etnografske građe i ostalih spomenika *terrae incognitae*. Uslijedile su *Moje uspomene na Branka Fučića* koji je plodonosnom suradnjom »obogatio i obilježio život« Josipa BRATULIĆA – u Staroslavenskome institutu, Čakavskom saboru i Maloj glagoljaškoj akademiji; na riječkoj izložbi »Glagoljica« i u Aleji glagoljaša, za koju je oblikovao Glagoljaški lapidarij u selu Bernobići. Anđelko BADURINA svojim je sjećanjima *Branko, Porat, Istra i ja* prizvao vrijeme Fučićeva »lova« na istarske *Glagoljske natpise* i snimanja *Ročkoga abecedarija* u crkvi sv. Antona – »bez elektrike«!

Znanstveno-analitičkim, sintetičko-prosudbenim izlaganjem Stjepana DAMJANOVIĆA, *Fučićevi »Glagoljski natpisi«* prikazani su kao naš prvi katalog isključivo glagoljičnih, u kamen uklesanih i u zid uparanih tekstova (Djela JAZU 57, Zagreb 1982.), kapitalno djelo povjesničara umjetnosti i najpoznatijega hrvatskog istraživača glagoljične epigrafike.

Fascinantan duhovni portret akademika B. Fučića kao kršćanina² – u kome se »moglo prepoznati i Pascala i sv. Franju i krčkoga jednostavnog glagoljaša i mudrog Augustina« (Jurčević, 35); koji je bio »rijedak znanstvenik širine hipertrofije srca« (Zalokar, 57)

¹ Naslove svih navedenih izlaganja navodimo prema njihovim *dvojezično* objavljenim sažecima u: »*Az grišni diak Branko pridivkom Fučića. Međunarodni znanstveni skup o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. -1999.). Raspored rada i sažetci izlaganja. Schedule of Proceedings and Summaries of Contributions.* Priredio / Prepared by: T. Galović. (Velika Gorica: Tipomat), 2009. Uz citate iz ovdje objavljenih sažetaka navodit ćemo samo broj stranica u zagradi.

² Papa Ivan Pavao II. 1983. g. proglasio ga je *Vitezom Komendatorom svetoga Grgura Velikoga – Eques Commendator Sancti Gregorii Magni.*

i uzoran intelektualac personalističkog katoličkog pokreta (Hoško, 34) – poput živopisno nijansirana mozaika izranjao je u dojmljivu nizu izlagačkih nastupa: Franje ŠANJEKA, *Branko Fučić – počasni doktor Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (1983. – 1985.)*; Marijana JURČEVIĆA, *Branko Fučić kršćanin*; Antona BOZANIĆA, *Posadašnjenje povijesnih događanja i vjersko-teološka sastavnica u Fučićevoj izgovorenoj i pisanoj riječi*; Adalberta REBIĆA, *Branko Fučić i izdavačka kuća »Kršćanska sadašnjost«*; Dobroslave Lucije MLAKIĆ, *Akademik Branko Fučić u Samostanu Sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci*; Antona BARBIŠA, *Kršćanski nazori Branka Fučića*; Franje Emanuela HOŠKA, *Branko Fučić i »ljevetica« Hrvatskoga katoličkog pokreta*; Gordane GRŽETIĆ, *Branko Fučić i o. Vinko Fugošić: kako je rivalstvo postalo prijateljstvo...*; Marije Stele FILIPOVIĆ, *Branko Fučić i crtice iz njegovog koordinatnog sistema i Jadrana ZALOKARA, O pjesnikovanju Branka Fučića.*

Analitičku pozornost Milane MEĐIMOREC zaokupila je *Gastronomija grišnoga fra Karla* iz 1996. g., u čijem se kolofonu glagoljicom potpisao *Se esam az grišni diak Branko pridivkom Fučić* – napose Fučićevo umijeće pseudoznanstvenoga poigravanja fikcijom kroz prizmu »znanstvene vjerodostojnosti otkrića« glagoljaško-kuharskih recepata. U historiografskoj sintezi Drage ROKSANDIĆA, *O hodoljublju Branka Fučića i njegovu poimanju kulturnog*

krajolika, Fučićev opus interpretiran je kao *izazov istraživača* koji znalacki odčitava dijakronijski različite ekohistorijske realitete, uključujući problemski kompleks njihovih međudnosa u kraćim i/ili dužim vremenskim odmacima. Uz osvrt na značenje koje ima *Otok Krk u Fučićevu životu i stvaralačkom opusu*, Josip ŽGALJIĆ izvijestio je o nastojanjima Fučićeve rodne općine Malinska-Dubašnica da dostojnim obilježjima (spomen-ploča postavljena na rodnoj kući u Dubašnici; posljednje počivalište na groblju sv. Apolinara u dubašljanском polju; imenovanje Ulice Branka Fučića u Malinskoj) vrednuje i iskaže štovanje životnom djelu »najznamenitijega Krčanina 20. st«.

Prema Branku KUKURINU, *Kastav u znanstvenom opusu Branka Fučića* – glagoljaštvo i glasoviti fresko slikari Vincent i Ivan iz Kastva – prikazani su »kao iskaz visokociviliziranih, duhovnih, kulturnih potreba običnih malih ljudi ovih prostora« (38), istinskih kreatora vlastite, ali i naše sadašnjosti. Anton MEDEN predstavio je *Fučičevo djelovanje na Kanfanarštini*, tj. nekadašnjem području Dvigradskog komuna, za čiju je buduću sintezu srednjovjekovne umjetničke baštine upravo B. Fučić znanstveno obradio nekoliko spomenika i umjetničkih pojava (crkvu sv. Agate i njezine freske; crkvu sv. Marije od Sniga u Maružinama; »Šarenog Majstora« u sv. Mariji od Lakuća podno Dvigrada); kao i glagoljskih natpisa. O dosadašnjim postignućima *Iz rada na cjelokupnoj bibliografiji Branka Fučića*

izvijestili su Ivan BOTICA i Tomislav GALOVIĆ.

Povodom 10. obljetnice smrti akademika Branka Fučića, u subotu 31. siječnja u 10 sati svi sudionici skupa prisustvovali su svečanu otvorenju prigodne izložbe u izložbenom prostoru »Glagoljica« Sveučilišne knjižnice u Rijeci (suorganizatora s antikvarijatom »Ex libris« iz Rijeke). Pred brojnim auditorijem, u atmosferi senzibiliziranoj ponosnim sjećanjima na njegov lik i djelo, nakon izlaganja Oriette LUBIANE, Akademik Branko Fučić i *Izložba glagoljice u Sveučilišnoj knjižnici u Rijeci* predstavljeno je i izdanje »Ex librisa«, prigodni zbornik *Slova na dar Branku Fučiću* koji je uredio Josip Bratulić, s CD-om dokumentarne radiodrame Mladena Kušeca *Gospodin Branko Fučić*. Predstavljajući Josip Bratulić, Marijan Jurčević i Mladen Kušec za publiku su pripremili i »dar iznenađenja«: autentične audio-snimke njihovih radio-televizijskih razgovora s Brankom. Brankov glas – oživljen među eksponatima, fotografijama i odljevima glagoljskih epigrafskih spomenika koje je za *Izložbu glagoljice*³ upravo on izabrao,

³ Tijekom 2008. g. proslavljena je njezina 40-godišnjica. Posjet *Izložbi* dostupan je na web-stranici Sveučilišne knjižnice Rijeka, gdje saznajemo da se pristupilo postupnu osuvremenjivanju izložbenog postava u sklopu projekta »40. godišnjica *Izložbe glagoljica*«: »Dosad su napravljene mramorne pločice uz izložke u obliku glagoljskih slova s tekstem na hrvatskom i engleskom jeziku, u suradnji s Akademijom primijenjenih umjetnosti

izradio i oblikovao – nikoga nije ostavljao ravnodušnim. Promotivni program obogaćen je i nastupima pjesnika Enesa Kiševića, te Denisa Brižića, Bernarda Balona i Gudačkog kvarteta Beljak (koji je izveo kompoziciju Valtera Beljaka *Plač popa Martinca*).

Nakon povratka u Malinsku, sudionici skupa nastavili su rad u paralelnim sekcijama. Programom sekcije *Ars historiae* bilo je obuhvaćeno 20 izlaganja s područja povijesti umjetnosti. Za istaknuti znanstveni doprinos na ovom području, Branko Fučić 1988. g. postaje laureat Nagrade za životno djelo Sabora SRH (Nazor, 128). *Iz pisama Branka Fučića Franceu Stelèu*, mentoru njegove doktorske disertacije *Srednjovjekovno zidno slikarstvo u Istri*, obranjene 1965. g. na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Ljubljani, Alenka KLEMENC izabrala je i komentirala najzanimljivije, iskričavo-duhovite, gotovo literarne tekstove o srednjovjekovnoj povijesti slovenske umjetnosti⁴ iz korespondencije od 1947. do 1971. g. Klara BURŠIĆ-MATIJAŠIĆ osvrnula

iz Rijeke. Uređen je prostor izložbe, nabavljeno računalo s glagoljskim fontom te pisac, uz pomoć kojih će posjetitelji moći ispisivati željeni tekst na glagoljici te ga otisnuti i ponijeti sa sobom. Prikazivat će se dokumentarni filmovi o glagoljici, *Bašćanskoj ploči* i Šimunu Kožičiću Benji. Planirano je i snimanje dokumentarnog filma o glagoljici« (www.svkri.hr).

⁴ B. Fučić postao je 1989. g. dopisni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti (SAZU).

se na *Prapovijest u terenskim izvješćima Branka Fučića*. Rezultate najnovijih arheoloških istraživanja na Krku obznani su Ranko STARAC, *Ranokršćanska baština Fučićeva zavičaja* i Nino NOVAK, *Ranokršćanski kompleks sv. Marka u Baški na Krku*.

Ikonografskom interpretacijom ranosrednjovjekovnoga spomenika s prijelaza 7. i 8. st., izložena u župnoj crkvi u Balama, Ivan BASIĆ skrenuo je pozornost na »Međurazdoblje« u opusu Branka Fučića: *primjer sarkofaga iz Bala – Fučićevu dojmljivu znanstvenu percepciju izložene problematike, te lucidno naslućivanje zakonitosti stilske transmisije*. U svome prinosu za definiranje romaničkoga stila na širem istočnojadranskom prostoru, *Terra incognita romanike: crtice iz romaničke sakralne arhitekture na sjevernojadranskim otocima*, Miljenko JURKOVIĆ naglasio je kako je polazišta ovakvih proučavanja davno zacrtao upravo Branko Fučić. Još jednoj istraživačkoj temi »diaka Branka«, vezama umjetničkih oblika kvarnerske i zadarske srednjovjekovne arhitekture, pozornost je posvetio Pavuša VEŽIĆ u povijesnoumjetničkoj komparaciji *Tri romanička trikonhosa*. Bitnu povezanost s djelom Branka Fučića (napose njegovim uočavanjem mjesne graditeljske tradicije) istaknuo je i Marijan BRADANOVIĆ u izlaganju *Graditeljstvo Dubašnice u razdoblju renesanse*.

Zanimljive *Crtice iz kasnosrednjovjekovne povijesti Fučićeva rodnoga kraja – Dubašnice* Petar RUNJE uteme-

ljio je na arhivskim podacima iz seoskih (ladanjskih) kaptola kao »predvodnika glagoljaštva na otoku Krku«.

Fučićeva posvećenost temi srednjovjekovnoga zidnoga slikarstva u Istri markirana je kao polazišna u nizu najnovijih istraživačkih pristupa: Janeza HÖFLERA, *Grafički predlošci u srednjovjekovnome zidnom slikarstvu Istre*; Nikoline MARAKOVIĆ, *Zidne slike u crkvi sv. Martina u Svetom Lovreču (Istra): nove spoznaje na tragu Fučićevih opažanja*; Radovana OŠTRIĆA, *Otkrivanje fresaka u crkvi sv. Prima i Felicijana u Čirkotima kod Završja*; Milana PELCA, »*Insipiens*« iz Berma i prikazi lude u kasnom srednjem vijeku. I u izlaganju »*Judin poljubac*«: analiza i datacija vojne opreme, Dolores ČIKIĆ rezultate je vlastitih istraživanja o mogućnosti datacije fresaka na temelju prikaza vojničkih oklopa, povezala s Fučićevom (*Terra incognita*) znanstveno-analitičkom komparacijom *Istarskoga razvoda* (mjerjenja udaljenosti *odapetom strelicom* umjesto srednjovjekovnom mjerom *sežnjom*) i odapinjanja vojničkoga samostrela u »*Judinu poljupcu*« na zidnom osliku iz 1471. g. u crkvi Svetog Trojstva u Žminju. Nadahnuto također Fučićevom analizom beramskih fresaka, razmatranje Marije-Ane DÜRRIGL *Crkva sv. Marije u Bermu: etičko i retoričko »čitanje*« fresaka obuhvatilo je kompleksan odnos *picturae* na zidu i promatranje misli, likovnošću p(r)obuđenih na mentalnu tvorbu koja sadrži priču, pamćenje (*re-collectio*) i pouku. Željko

BISTROVIĆ izvijestio je o zanimljivim otkrićima tijekom istraživačkih i restauratorskih radova kojima je spašen jedan od najzanimljivijih ciklusa srednjovjekovnoga zidnog slikarstva u Istri – *Zidne slike BDM na Božjem Polju kraj Vižinade* – otkrićima koja donekle mijenjaju Fučićevu (za njihovo razumijevanje temeljnu) interpretaciju, omogućujući i precizniju dataciju. Izlaganje Lavinie BELUŠIĆ, *Ciklus zidnih slika u svetlovrečkoj crkvi sv. Blaža*, izgrađenoj i posvećenoj 1461. g., odnosilo se na jedno od rijetkih djela, neobuhvaćenih Fučićevim opusom istarskoga zidnog slikarstva.

Vesna BAUER-MUNIĆ analizirala je *Doprinos akademika Branka Fučića odgonetci povijesnih i povijesnoumjetničkih odrednica liburnijskih komuna* – Kastva, Veprinca, Lovrana, Mošćenica i Brseča – »znanstvenom odgonetkom prepleta jezika i pisma (glagoljice), slikarstva i arhitekture te kronologije (povijesti)« (26) koja je 1982. g. rezultirala kapitalnim djelom *Glagoljski natpisi*.

Odabравši temu kojoj se Fučić često vraćao, autorica priloga *Branko Fučić i ikonografija: prozorska ruža na portalu župne crkve u Omišlju* Marina VICELJA-MATIJAŠIĆ istaknula je da je upravo B. Fučić jedan od začetnika multidisciplinarnе, povijesnoumjetničko-humanističke (tradicijske, lingvističke, političke, kulturološke itd.) ikonografske interpretacije umjetničkih djela u Hrvatskoj i začetnik stvaranja registra kršćanske umjetnosti na gornjem Jadranu. Fučićeva usputna tema *Oltar*

Ružarice u Plominu našla se u središtu povijesnoumjetnički-književne komparativne analize Vlaste ZAJEC.

U sekciji *Slavistica et croatica* nastupilo je 15 izlagača. Na razini kapitalnih *Glagoljskih natpisa*, ali i Fučićevih bilježaka uz tekstove s nezanimarivim lingvističko-tekstualnim refleksijama, Amir KAPETANOVIĆ istražio je *Morfosintaktička obilježja najstarijih hrvatskih epigrafskih glagoljskih tekstova*, a Sanja ZUBČIĆ *Prinose Branka Fučića hrvatskoj filologiji*. Milan MIHALJEVIĆ i Sandra SUDEC razmotrili su *Jezik hrvatskoglagoljskih natpisa i grafita*, katalogiziranih u Fučićevim *Glagoljskim natpisima* – na svim gramatičkim razinama i u vremenskim razdobljima njihova nastanka. Margaret DIMITROVA analizirala je norme, varijacije i razloge uporabe *Osobnih imena u Fučićevim »Glagoljskim natpisima« i liturgijskim rukopisima*. U referatu *Biblijski citati na hrvatskoglagoljskim natpisima* Johannes REINHART usporedio je sve sabrane citate iz Fučićevih natpisa i grafita, prvenstveno na istarskim freskama, s biblijskim tekstovima u hrvatskoglagoljskim liturgijskim kodeksima, kako bi odredio njihovu pripadnost sjevernoj ili južnoj redakciji.

Glagoljski kulturno-povijesni mitologemi u europskom kontekstu privukli su znanstveno-analitičku pozornost Olge AKIMOVE. U izlaganju *Legenda o svetom Antunu Opatu (svetom Antunu od prašćića) u hrvatskoglagoljskoj književnosti* Vesna BADURINA-STIP-

ČEVIĆ upozorila je na još neistražene srednjovjekovne legende o jedneme od prvih kršćanskih pustinjaka, čiji je ikonografski opis i svetačke atribute B. Fučić esejistički predstavio u knjizi *Terra incognita* (Zagreb 1997.). Kao značajan instrument razvoja paleokroatistike i paleoslavistike u cjelini, Anatolij A. TURILOV istaknuo je *Nove identifikacije fragmenata hrvatskih glagoljskih rukopisa i rukopisa pisara 14. – 15. st.* Marinka ŠIMIĆ istražila je *Kajkavski utjecaj u 2. novljanskom brevijaru* na fonološkoj, morfološkoj i leksičkoj razini, uključujući problemske aspekte proučavanja kajkavskoga naslojavanja u hrvatskoglagoljskim rukopisima. Uz potvrdu suživota hrvatske poligrafičnosti, Marko RIMAC i Ivan BOTICA potvrdili su i Fučićev navod da su *Zapisi na hrvatskoj ćirilici u matičnim knjigama zapadno od Krke* dokaz o pomicanju demarkacijske linije glagoljice i ćirilice zbog migracije stanovništva u ranonovovjekovnom razdoblju. Christian HANNICK istražio je *Homilije Ivana Zlatoustog u glagoljskoj tradiciji*: pouzdanost njihova autorstva; pitanje koliko su ovi tekstovi (u cijelosti prevedeni s latinskoga) poznati u grčkoj predaji; metode njihova prevođenja u glagoljskoj i ćirilskoj tradiciji. U izlaganju Václava ČERMÁKA *Glagoljski spomenici Emauskoga samostana u Pragu*, vrijednosnoj prosudbi glagoljske pismenosti u praškom Slavenskom samostanu (pol. 14. – poč. 15. st.) dodan je sintetički osvrt na dosadašnje spoznaje o staročeškim glagoljskim

spomenicima, hrvatskoglagoljskim fragmentima brevijara i misala kao i epigrafskim spomenicima. U Berčićevoj zbirci hrvatskoglagoljskih fragmenata u Petrogradu, Svetlana O. VIALOVA identificirala je *Još jedan rukopis hrvatskoga pisca Jurja Črnića? – Akt o trajnom nasljednom korištenju zemlje* (»iza crkve« samostana Sv. Katarine), napisan 25. studenoga 1635. g. kancelarijskim glagoljskim kurzivom, identičnim rukopisu Črničeve *Postille*. Anica VLAŠIĆ-ANIĆ analizirala je *Kukuljevićev glagoljski epitaf »zahvalni sin svome otcu«* – umjetnički impresivno »slovoljevstvo« na križu uz grob Antuna Kukuljevića pl. Sakcinskog u Varaždinskim Toplicama. Povijesnom pregledu transliteracija glagoljicom, ćirilicom i latinicom, *Transliteriranje s glagoljice i na glagoljicu*, Jasna VINCE dodala je i osvrt na tekstove na hrvatskom jeziku, glagoljicom pisane u novije doba.

U sekciji *Etnographica et alia* – Jelka VINCE PALLUA analitički se osvrnula na neiscrпно tematsko bogatstvo (tradicijsko, običajno, etničko, dijalektalno, kulturalno itd.) koje predstavlja *Etnološka sastavnica Fučićevih istraživanja*. Antonija ZARADIJA KIŠ s aspekta animalističke problematike razmatrala je *Brankov bestijarij Terrae incognitae*, a Maja PASARIĆ *Apsyrtides i njihovo runo* u kulturnoanimalističkoj perspektivi. *Fučićev Jure ki načinja ruke ili krsnik kao iscjelitelj* tematiziran je u analizi Eveline RUDAN KAPEC, a talijanski *Jezik Grdoselske kronike i*

Fučičeva prijevodna rješenja u izlaganju Vinka KOVAČIĆA.

Program sekcije *Scientiae auxiliares historiae et alia* realiziran je, također, nizom zanimljivih izlagačkih nastupa: Mirjane MATIJEVIĆ SOKOL, *Latinska epigrafija otoka Krka*; Franje VELČIĆA, *Heraldičko stvaralaštvo Branka Fučića*; Damira SABALIĆA, *Inventarizacija staroga knjižnog fonda u samostanskim knjižnicama na Kvarneru*; Gordane SOBOTA MATEJČIĆ, *Inventari pokretnih kulturnih dobara samostana franjevac trećoredaca na Krku* i Darka ŽUBRINIĆA, *Neke primjene Fučićeve metodologije u jednom internetskom prikazu hrvatske glagoljske baštine*.

Sekcijom *Epigraphica glagolitica Fučićiana* bilo je obuhvaćeno 5 izlaganja. U središtu analitičkoga promišljanja Anice NAZOR bio je *Doprinis Branka Fučića istraživanju glagoljskih natpisa* koji se – uz otkrića više od 500 novih glagoljskih epigrafskih spomenika – očituje (po Fučićevoj vlastitoj ocjeni) »u obradbama, rekonstrukcijama, revizijama i čitanjima ili novim interpretacijama najstarijih glagoljskih natpisa od XI. do XIII. stoljeća u Istri i na kvarnerskom arhipelagu« (43). Nezaobilazni tematski kompleks *Branko Fučić i Bašćanska ploča* znanstveno-analitički sintetizirali su Tanja KUŠTOVIĆ i Boris KUZMIĆ. S aspekata suvremenih paleografskih metoda, Mateo ŽAGAR iluminirao je *Paleografske smjernice glagoljske epigrafike u znanstvenom djelu Branka Fučića*. Vladimir SOKOL

istražio je dva glagoljska natpisa u Belgradu kod Grižana koji su *Posljednji otkriveni glagoljski natpisi u Vinodolu*, gdje ih je Fučić rekognoscirao na terenu. Lada PRISTER analizirala je *Doprinis dr. Branka Fučića istraživanju grafiti*, a Blaženka LJUBOVIĆ, *Doprinis akademika Branka Fučića proučavanju glagoljske baštine grada Senja*.

U nedjeljno jutro 1. veljače organiziran je posjet Dubašnici – Brankovu grobu ispod zvonika sv. Apolinara u Dubašnici, gdje su mu sudionici skupa odali počast, položivši vijenac i cvijeće; te Brankovoj rodnoj kući na kojoj je 2003. g. postavljena spomen-ploča s uklesanim natpisom na latinici i glagoljici: »U ovoj se kući rodio БРАНКЪ ФУЧИЦЪ Branko Fučić (1920. – 1999.) akademik povjesničar umjetnosti i kulture, stručnjak za srednjovjekovno zidno slikarstvo i glagolizam. Dr. H. C. teologije. Općina Malinska – Dubašnica 2003«. Uslijedio je kratak izlet u Porat gdje je u Samostanu sv. Marije Magdalene franjevac trećoredaca-glagoljaša (utemeljenom 1480. g.) Branko sa svojim bratom Dragom 1990. g. oblikovao lapidarij (poput onoga u Valunu i u Brnobićima) s 14 glagoljskih natpisa.

Ovaj prvi *Međunarodni znanstveni skup o životu i djelu akademika Branka Fučića* bit će zapamćen po izvanrednu (gotovo 100%-tnome) odazivu izlagača koji je, nesumnjivo, izraz njihova duboka štovanja velikome znanstveniku i velikome čovjeku. Istodobno, on je i rezultat uspješnosti predanoga rada sviju članova Znanstvenoga

(Anđelko Badurina, Josip Bratulić, Igor Fisković, Tonko Maroević, Milan Mihaljević, Anica Nazor, Milan Pelc, Slavko Slišković, Franjo Šanjek) te napose Organizacijskoga odbora (Bernard Cvelić, Perica Dujmović, Tomislav Galović, Lidija Kovačić i Orietta Lubiana). Zahvaljujući njima i svakom sudioniku ponaosob, atmosferu na ovom skupu mogli bismo usporediti s onom bez koje upravo Branko »nije mogao i nije znao živjeti« – kako je to, briljantnom Fučićevskom lapidarnošću izrazio na razglednici, upućenoj (tadašnjoj) ravnateljici Staroslavenskoga instituta Anici Nazor: »U mom životu odlučujuću su ulogu odigrali ljudi iz Staroslavenskog instituta, u kome se uvijek osjećam kao adoptirani i voljeni sin. Hvala Vam na dobrim željama, na prijateljsstvu, na srdačnoj atmosferi,

bez koje ne mogu i ne znam živjeti. / Vaš / Branko Fučić / Rijeka, 13. VI. 83.« Povećanu fotokopiju ovoga, Brankovom rukom ispisana teksta, tajnica Marina Šantić prije nekoliko je godina (poput plakata) zalijepila na zid pored oglašne ploče u Staroslavenskome institutu, gdje unikatnošću ukrašava, obogaćuje i oplemenjuje mini-lapidarijski postav odljeva hrvatskoglagoljskih spomenika iz umjetničke radionice Branka i Drage Fučića. Upravo tako će, usuđujemo se ustvrditi, najavljeni *Zbornik radova* s ovoga skupa objavljenim znanstvenim priložima obogatiti i oplemeniti niz područja, na kojima je gotovo svatko od sudionika nailazio na tragove duhovnosti istraživačke žudnje kojom lik i djelo *akademika-diaka Branka privedikom Fučića* trajno nadahnjuje.

ANICA VLAŠIĆ-ANIĆ

10. ZNANSTVENI SKUP »TIHI PREGAOCI: RAFAEL LEVAKOVIĆ«
 ZNANSTVENI SKUP O FRA RAFAELU LEVAKOVIĆU
 (JASTREBARSKO, 1597. – ZADAR ?, 1649.)
 (Šibenik – Skradin – Visovac, 14. – 16. svibnja 2009.)

Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu – u suradnji s Maticom hrvatskom Skradin i Gradskom knjižnicom Juraj Šižgorić iz Šibenika kao suorganizatorima – po deseti put tematizirali su život i djelo jednoga u nizu »*tihih pregalaca*«: znanstvenim skupom o *fra Rafaelu Levakoviću*, održanim u Šibeniku, Skradinu i Visovcu od 14. do 16. svibnja 2009. g.

Sudionicima skupa, okupljenima u

Šibeniku 14. svibnja, kao i vidno zainteresiranoj publici, u Gradskoj knjižnici Juraj Šižgorić predstavljena je knjiga Tamare Tvrtković *Između znanosti i bajke: Ivan Tomko Mrnavić*. O izdanju su govorili M. Korade, P. Knezović, M. Zenić i sama autorica.

Prva radna sjednica, održana u Studijskom središtu Hrvatskih studija u Skradinu (na Trgu Male Gospe 3/II) 15. svibnja, započela je impresivnim